

РЕШЕНИЕ

№ 3030

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в открито заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2489** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Министерство на културата /МК/ срещу Решение без номер от 16.01.2020 г. по НАХД № 7200/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 111 състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № 6214 от 28.03.2019г., издадено от Заместник-министъра на културата, с което на [фирма], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 000 лева /четири хиляди лева/ на основание чл. 98в, ал. 1 във връзка с чл. 97, ал. 1 от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/ за нарушение на чл. 97, ал.1, т.6, предл.1, алт.1 от ЗАПСП.

Касаторът оспорва решението, като счита същото за постановено при нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила-касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, във вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН. Първоинстанционният съд не бил установил действителната фактическа обстановка по случая, не бил изследвал приложените по преписката договори в тяхната цялост и едностранно възприел изложените от санкционираното дружество твърдения. В резултат на това решението било неправилно и незаконосъобразно. Моли за отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление като

правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на касатора.

Ответникът – БЪЛГАРСКА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕАД, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, излага становище за неоснователност на жалбата. Подробни доводи за незаконосъобразността на НП са изведени и в депозирания писмен отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, подлежащ на оспорване. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: с писмо вх. № 62-00-371/17.09.2018г. в Министерство на културата е постъпила информация от Дружеството на композитори, автори на литературни произведения и музикални издатели „М.“, че дружеството [фирма] / [фирма]/ излъчва телевизионната програма „V. A./B. Арена“, създавана от него, с включени обекти на авторскоправна закрила от репертоара на „М.“, включени в серийния филм Н./Х., сезон 5, еп.25, без необходимото по закон разрешение.

По повод на сигнала св.Б. Д. - държавен експерт в Министерство на културата предприел проверка, като за целта било изпратено писмо до председател на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което било изискано да бъде предоставен в Дирекция „Авторско право и сродните му права“ при МК контролен носител за дата 01.08.2018г., в часовия интервал 22,00-23,00ч., какъвто бил представен от СЕМ. При преглеждане и прослушване на контролния оптичен диск св. Д. констатирал наличие на музикални произведения от сигналното писмо, включени в основната фонограма на филма: 1. Н. series TV T. opening с автор на музиката и текста А. А. Ф. (член на американското дружество А.) и L. H. S. (член на американското дружество А.); 2. Н. end title T. closing с автор на музика и текст S. B. Piece (член на американското дружество В.). При горните обстоятелства, св.Д. приел, че е налице нарушение на чл.97, ал.1, т.6, предл.1, алт.1 от ЗАПСП и съставил срещу [фирма] Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 6214/2018г.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното НП № 6214/28.03.2019г., с което Зам-министър на културата е наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 4000 лв на основание чл.97, ал.1, т.6, предл.1, алт.1 от ЗАПСП.

В хода на производството пред първоинстанционния съд са представени лицензионни споразумения между продуцента на сериала –Е. О. television L.. (К.) и [фирма], с които се дава право на лицензополучателя да предоставя и вторично разпространява

ТВ сериала „X.“ от 31.03.2015г. до 31.12.2018г. С договор между [фирма] и [фирма] е предоставен вторичен лиценз за излъчване на посочения филм, а с договор между [фирма] и БТК ЕАД на ответника са предоставени права за излъчване на посочения филм. Горното е потвърдено и с официално писмо от 17.01.2019г. от E. O. television L.. Въз основа на тези доказателства съдът е приел за установено, че произведенията на съответните автори, включени в процесния сериал са придобити от продуцента на територията на всички държави, за което им е заплатено възнаграждение.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства - гласни – показанията на св. Д., и писмени, събрани в хода на административнонаказателното производство и приобщени в хода на съдебното следствие на основание чл. 283 НПК.

Съгласно чл. 97, ал. 1 ЗАПСП /в приложимата му редакция/ „който в нарушение разпоредбите на този закон излъчва по безжичен път, предава или препредава по кабел произведения, изпълнения, звукозаписи, записи на филми или други аудио-визуални произведения или радио- или телевизионни програми се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от две хиляди до двадесет хиляди лева, ако не подлежи на по-тежко наказание и предметът на нарушението, независимо чия собственост е, се отнема в полза на държавата и се предава за унищожаване на органите на Министерството на вътрешните работи“. В конкретния случай се сочи като санкционна разпоредба чл. 97, ал. 1, т. 6, предл. 1, алт. 1 ЗАПСП – а именно „излъчва по безжичен път произведения“. В оспореното НП е цитирана като нарушена нормата на чл. 18, ал. 1 и ал.2, т.4 и ал.3 във връзка с чл. 35 и чл.58 ЗАПСП, съгласно които авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, като за използване се смятат действия като излъчване по безжичен път, даващи възможност произведението да бъде възприето от неограничен брой лица. Освен това по смисъла на чл. 35 от ЗАПСП произведението следва да се използва само след предварителното съгласие на автора, като от своя страна разпоредбата на чл.58 от ЗАПСП сочи, че съгласието за публично изпълнение на живо и чрез запис, за излъчване по безжичен път или предаване и препредаване по кабел на музикални или литературни произведения, които са били вече разгласени, се дава писмено от автора или упълномощена от него организация за колективно управление на авторските права, която договаря, събира и изплаща дължимите възнаграждения.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗАПСП обект на авторското право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма, като музикални произведения. Съгласно посочената разпоредба всяко музикално произведение е обект на защита на авторското право, поради което неспазването е отделно неизпълнение на задължение към Държавата и съответстващото му административно наказание. Според чл. 62, ал. 2 от ЗАПСП авторите на музиката, на диалога, на вече съществуващата литературна творба, по която е създадено аудио-визуалното произведение, на сценографията, на костюмите, както и на други произведения, включени в него, запазват авторското си право върху своите произведения. Съгласно чл. 63, ал.1 от сз тези автори сключват с продуцента писмени договори, с които, ако не е уговорено друго или този закон не предвижда друго, се смята, че му предоставят както за страната, така и за чужбина изключителното право за размножаване на произведението, публичното му прожектиране, излъчването му по безжичен път или

предаването и препредаването му по кабел, възпроизвеждането му върху видеоносители и тяхното разпространение, предлагането по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до него или до част от него по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях, както и правото да разрешава превода, дублирането и субтитрирането на текста. Представените договори между продуцента на сериала E. O. television L.. (К.) и „П. видео“ Е., договори между [фирма] и „А Плюс Ф.“ и между [фирма] и БТК ЕАД установяват даденото от продуцента съгласие за предаване и излъчване на филма, който представлява цялостно произведение, в което е включена и музиката на филма. Посочената в б. „з“ от споразумението между E. O. television L.. (К.) и „П. видео“ Е. музика не е индивидуализирана като конкретното озвучаване към филма, за да се приеме, че е изключена от договора. Поради това посочената разпоредба от споразумението не представлява „уговорено друго“ по смисъла на чл. 63, ал.1 от ЗАПСП.

По смисъла на чл. 72, т. 3 ЗАПСП „права, сродни на авторското, имат продуцентите на първоначалния запис на филм или друго аудиовизуално произведение върху оригинала и копията, получени в резултат на този запис“. По смисъла на тези норми продуцентът има изключително право да разрешава срещу заплащане препредаването на записа по кабел, доколкото права, сродни на авторското, имат продуцентите на звукозаписи върху своите звукозаписи. За това продуцентът не е длъжен да иска от авторите на филмовата музика разрешение за по-нататъшно използване, както не е длъжен и да иска разрешение от режисьора, сценариста и оператора за самия филм. Следователно той има право да прехвърля правата за излъчване на филма в последващи договори, в които имплицитно се включват и правата върху включената във филма музика като част от него, която не е обект на отделно авторско право.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на действително осъществилата се фактичката обстановка, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XIV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.01.2020 г. по НАХД № 7200/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 111-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.